

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců JUDr. Lukáše Hloucha, Ph.D. a Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **Ing. Z. R.**, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, za účasti osoby zúčastněné na řízení L. H., o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2013, č.j. KUZL 35772/2013, sp.zn. KUSP 33502/2013 ÚP-No,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 15. 7. 2013 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 21. 6. 2013, č. j. KUZL 35772/2013, sp. zn. KUSP 33502/2013 ÚP-No (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo jako **opožděné** zamítnuto odvolání žalobce proti územnímu rozhodnutí č. UR 23/2013 Městského úřadu Uherské Hradiště, stavebního odboru (dále jen „stavební úřad“) vydanému dne 28. 11. 2012 pod zn. MUUH-SO/40323/2011/8108/2011/St/UR 23 (dále jen „územní rozhodnutí“). Tímto územním rozhodnutím stavební úřad v územním řízení za použití § 92 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“), rozhodl o umístění stavby „*Bytový dům s prodejny, ul. Dlouhá*“ na v rozhodnutí vyjmenovaných pozemcích. Žadatelem o územní rozhodnutí byla osoba zúčastněná na řízení.

II. Obsah žaloby

[2] Žalobce odůvodnil žalobu tím, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné s tím, že nesouhlasí s výrokem napadeného rozhodnutí, „*neboť rozhodnutí výše uvedeného čísla jednání mi nebylo kvalifikovaně doručeno a důvody jsem objasnil ve svém odvolání. Současně jsem požádal o prominutí zmeškání lhůty a vše jsem řádně doložil.*“ [sic!]. Dále sděluje, že zamítnutí odvolání proti žádosti o zmeškání lhůty napadl správně žalobou, která byla podána u zdejšího soudu a je vedena pod sp. zn. 31A 41/2013. Dále žalobce uvedl výčet vad řízení před stavebním úřadem i před žalovaným.

III. Vyjádření žalovaného, replika žalobce a vyjádření osoby zúčastněné na řízení

[3] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 9. 9. 2013, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zároveň žalovaný uvedl, že výše uvedené územní rozhodnutí doručoval stavební úřad podle příslušných ustanovení stavebního zákona a po vyličení celého procesu doručování s uvedením dat doručení a procesních lhůt žalovaný konstatoval, že žalobci bylo rozhodnutí řádně doručeno, marně uplynula lhůta pro odvolání žalobce, a že se jedná skutečně o odvolání opožděné. Dále se žalovaný vypořádává s namítanými vadami řízení tak, jak jej uvedl žalobce ve své žalobě.

[4] Žalobce ve své replice, doručené zdejšímu soudu dne 7. 10. 2013, konstatoval, že stavební odbor nemohl vědět o skutečnosti, že v době, kdy se měl žalobce seznámit se spisem, byl po operaci na traumatologickém oddělení a následně nemocen. Z tohoto důvodu využil možnosti opravného prostředku a požádal o prominutí zmeškání lhůty. Dále žalobce v reakci na vyjádření žalovaného rozvádí výčet vad řízení před stavebním úřadem i před žalovaným.

[5] Osoba zúčastněná na řízení ve svém přípisě konstatovala, že se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím a s vyjádřením žalovaného a uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy a navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Posouzení věci krajským soudem

[6] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.

[7] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba není důvodná a na základě ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl. O žalobě soud rozhodl, aniž nařizoval jednání, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s. poté, kdy účastníci řízení s tímto postupem vyslovili souhlas, resp. v zákonné lhůtě nevyjádřili svůj nesouhlas.

[8] Podstata věci je podle zdejšího soudu založena na zodpovězení jediné otázky a to té, zda výrok napadeného rozhodnutí o zamítnutí žalobcova odvolání z důvodu jeho opožděnosti je zákonný či nikoliv.

[9] Ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo usnesením stavebního úřadu ze dne 22. 7. 2009, zn. SO/52996/09/11330/2009/No/R 144 přiznáno postavení účastníka řízení dle ustanovení § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona a jeho odvolání je tak z tohoto hlediska odvoláním přípustným. Otázkou však zůstává včasnost podaného odvolání.

[10] Ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (dále jen „správní řád“) stanoví: „*Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.*“ Ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu pak stanoví: „*Odvolání se podává u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.*“

[11] Zdejší soud shledává, že účastník řízení o možnosti podání odvolání byl řádně v územním rozhodnutí poučen, jak vyplývá z předložené spisové dokumentace.

[12] Ustanovení § 92 odst. 3 stavebního zákona stanoví: „*Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se územní rozhodnutí účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě. Účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 se doručuje územní rozhodnutí veřejnou vyhláškou.*“ Ze správního spisu pak vyplývá, že v daném řízení bylo skutečně doručováno žalobci veřejnou vyhláškou a vzhledem k tomu, že byl účastníkem

řízení dle § 85 odst. 2 stavebního zákona, zdejší soud shledává tento postup stavebního úřadu jako zákonný.

[13] Ustanovení § 25 odst. 2 správního řádu stanoví: „*Doručení veřejnou vyhláškou se provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé.*“

[14] Z předložené spisové dokumentace zdejší soud ověřil, že na úřední desce Městského úřadu Uherské Hradiště bylo předmětné územní rozhodnutí vyvěšeno dne 3. 12. 2012 a sejmuto bylo dne 19. 12. 2012, a že současně bylo územní rozhodnutí zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Z výše uvedeného pak dle zdejšího vyplývá, že patnáctý den po vyvěšení rozhodnutí připadl na den 18. 12. 2012 (úterý), tzn., že tímto dnem bylo územní rozhodnutí žalobci doručeno a patnáctidenní zákonná lhůta pro podání odvolání skončila dne 2. 1. 2013 (středa). Odvolání žalobce současně s žádostí o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 25. 2. 2013, tedy **54 dní** po uplynutí zákonem stanovené patnáctidenní lhůty.

[15] Ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu stanoví: „*Opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*“ Z výše uvedeného je tedy dle názoru zdejšího soudu zcela patrné, že žalovaný postupoval správně, když odvolání jako opožděné zamítnul, postupoval naprosto zákonně a zdejší soud tak shledává žalobní námitku nedůvodnou.

[16] Ustanovení § 94 odst. 1 věta první správního řádu stanoví: „*V přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy.*“ Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a z předložené spisové dokumentace, tak se žalovaný řádně zabýval otázkou důvodnosti zahájení přezkumného řízení, tedy otázkou důvodných pochyb, zda je rozhodnutí v souladu s právními předpisy a dospěl k závěru, že nebyly na základě tohoto přezkoumání shledány předpoklady k zahájení přezkumného řízení a v té souvislosti vypořádal také námitky z podaného odvolání, a to na str. 5 – 8 napadeného rozhodnutí. Tento postup žalovaného zdejší soud také shledává nejen zcela zákonným, ale navíc důsledným a velmi pečlivým, jdoucím až nad rámec jeho povinností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2013, č. j. 9 As 172/2012-32, podle něhož „*Skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup*“

správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost.“). Postup žalovaného tedy znamenal, že se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový postup částečně popírá smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) v podstatě znamenalo to, že se žalovaný věcně problematikou zabýval. Nicméně na výše uvedeném závěru zdejšího soudu o zákonnosti tohoto postupu tato skutečnost nic nemění.

[17] Usnesením zdejšího soudu ze dne 13. 11. 2013, č. j. 31A 41/2013-62, soud odmítl žalobcovu žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 20. 5. 2013, sp. zn. KUSP 20491/2013 ÚP-No, kterým bylo, ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, rozhodnuto o neprominutí zmeškané lhůty pro podání odvolání proti územnímu rozhodnutí. Zdejší soud konstatoval, že konstantní judikatura správních soudů dospěla k závěru, že rozhodnutí o žádosti o prominutí zmeškaní lhůty je vyloučeno ze soudního přezkumu a citoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 9 As 88/2007-49, z něhož mj. vyplývá: *„Odepření soudního přezkumu rozhodnutí o neprominutí zmeškaní úkonu tak v daném případě neznamená odepření přístupu k soudu, který by mohl ve svých důsledcích znamenat odepření spravedlnosti (denegatio iustitiae), ale toliko stanovení časového okamžiku pro přístup k soudu. Na soud se lze totiž v předmětné věci obrátit se správní žalobou vždy proti případným důsledkům rozhodnutí o neprominutí zmeškaní úkonu. Rozhodnutí o neprominutí zmeškaní úkonu tak není vyloučeno ze soudní ochrany, neboť jeho přezkumu lze dosáhnout v rámci přezkumu finálního rozhodnutí o podaném odvolání, a účastník řízení není zkrácen na svém právu přístupu k soudu. Z uvedených důvodů není možno brojit přímo proti rozhodnutí o neprominutí zmeškaní lhůty jako rozhodnutí podkladovému, ale až proti jeho důsledkům, které jediné mají v posuzované věci právní relevanci.“* Zdejší soud nyní konstatuje, že tímto finálním rozhodnutím je právě napadené rozhodnutí v nyní řešené věci a soud se tedy bude dále zabývat, jestli rozhodnutí o neprominutí zmeškané lhůty pro podání odvolání ve spojení s napadeným rozhodnutím bylo vydáno zákonně.

[18] Ustanovení § 41 odst. 4 správního řádu stanoví: *„Správní orgán promine zmeškaní úkonu, prokáže-li podatel, že překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění.“* Ustanovení § 41 odst. 5 správního řádu stanoví: *„Správní orgán zmeškaní úkonu nepromine, je-li zjevné, že by újma, která by byla způsobena dotčením práv nabytých v dobré víře nebo dotčením veřejného zájmu, převýšila újmu hrozící podateli.“*

[19] Jak vyplývá ze spisové dokumentace, tak žalobce odůvodnil svou žádost o prominutí zmeškaní lhůty k podání odvolání svou nemocí, která mu bránila seznámit se s územním rozhodnutím zveřejněným formou veřejné vyhlášky. Žalobce k prokázání tohoto tvrzení předložil správním orgánům lékařskou ambulantní zprávu ze dne 17. 1. 2013 s tím, že z ní je dle soudu patrné, že žalobce podstoupil operativní zákrok, který proběhl před 10 týdny včetně uvedení způsobu, jak byl proveden. Z tvrzení žalobce, které správní orgány převzaly do svých rozhodnutí, a soud je tedy považuje za nerozporné, vyplývá, že přesný den operace byl 6. 11. 2012 (nástup do nemocnice dne 5. 11. 2012) a je z předložených dokumentů také seznatelné, že žalobce postoupil operaci zlomeniny vnějšího kotníku – diagnóza S8260. Žalobce také předložil snímky RTG, ze kterých je patrné, jak ošetřující lékař postupoval. Žalobce také

doplnil, že hospitalizace v nemocnici probíhala do 9. 11. 2012. Zdejší soud má tedy z výše uvedeného za zřejmé, že žalobce byl hospitalizován ve dnech 5. – 9. 11. 2012 a poté byl léčen toliko ambulantně.

[20] Z předloženého správního spisu pak vyplývá také to, že stavební úřad před vydáním územního rozhodnutí usnesením ze dne 17. 9. 2012 dal možnost účastníkům řízení vyjádřit se k doplněným podkladům do řízení a to ve lhůtě do 15 dnů. Toto usnesení bylo žalobci doručeno dne 1. 10. 2012 a ten se proti němu odvolal. Tímto usnesením bylo současně účastníkům řízení dáno na vědomí, že po uplynutí stanovené lhůty bude vydáno územní rozhodnutí.

[21] Stavební úřad ve svém usnesení ze dne 11. 3. 2013, zn. MUUH-SO/15135/2013/St Spis 2515/2013/R 39 dle právního posouzení zdejšího soudu zcela přezkoumatelně a věcně správně posoudil všechny relevantní okolnosti žalobcovy žádosti o prominutí lhůty pro podání odvolání a správně rozhodl tak, že lhůtu neprominul. Zdejší soud činí tento závěr z následujících důvodů.

[22] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015-28: *„I. Závažné důvody, které představují překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu z roku 2004), musí být objektivní povahy, přičemž závažnost těchto důvodů se posuzuje vždy podle okolností konkrétního případu. II. Nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení lze považovat za závažný důvod, který představuje překážku, jež bránila účastníkovi řízení učinit zmeškaný úkon (§ 41 správního řádu z roku 2004), pouze tehdy, pokud mu **skutečně** brání učinit zmeškaný úkon.“*

[23] Jak zdejší soud uvedl výše v tomto rozsudku, předmětné územní rozhodnutí bylo vydáno dne 28. 11. 2012, tedy 22 dnů po operaci kotníku žalobce s tím, že vyvěšeno bylo až do 18. 12. 2012, tedy 42 dnů po operaci kotníku žalobce a zákonná lhůta pro podání odvolání byla do 2. 1. 2013, tedy 57 dnů po operaci kotníku žalobce.

[24] Zdejší soud shledává, že stavební úřad správně vycházel z předpokladu, že žalobce si musel být kvůli usnesení ze dne 17. 9. 2012 (viz bod [20] tohoto rozsudku) vědom toho, že bude územní rozhodnutí doručováno formou veřejné vyhlášky, a že proti němuž bude mít právo podat odvolání. Měl tedy ve svém vlastním zájmu pravidelně sledovat úřední desku městského úřadu, a to buď ve fyzické (papírové) podobě nebo ve formě dálkového přístupu v podobě elektronické.

[25] Jak je shledáno výše v tomto rozsudku, územní rozhodnutí bylo vyvěšeno nejen na úřední desce městského úřadu, ale bylo také zveřejněno dálkovým přístupem v elektronické podobě. Zdejší soud konstatuje, že zranění a následná fixace kotníku sice člověka částečně omezí v pohybu, nikoliv ale v dalších úkonech. Za prokázaného faktu, že bylo územní rozhodnutí zveřejněno až do 42 dne následujícího po operaci kotníku žalobce, má zdejší soud za jednoznačné, že žalobce měl objektivní možnost se s ním seznámit a to zejména v elektronické podobě ve formě dálkového přístupu. Jak je citováno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2015, č. j. 7 Azs 13/2015-28, musela by žalobci jeho zdravotní indispozice skutečně bránit učinit zmeškaný úkon. V daném případě mu jeho zdravotní

indispozice podle zdejšího soudu v žádném případě nebránila zmeškaný úkon provést, jelikož měl objektivní možnost se s územním rozhodnutím seznámit. Je třeba uvést, že stavební úřad se také zabýval možností, že by žalobce neměl přístup k výpočetní technice nutné pro dálkový přístup k územnímu rozhodnutí a tuto možnost vyloučil a řádně ji odůvodnil. Žalobce pak ani v žalobě nepředkládá žádné důkazy k prokázání toho, že by nebyl schopen se s rozhodnutím seznámit formou dálkového přístupu, např. tím, že by nevlastnil nutnou výpočetní techniku či by neměl přístup k internetu.

[26] Zdejší soud tedy zcela ve shodě se správními orgány uzavírá, že na straně žalobce nenastaly závažné důvody bez jeho zavinění, které by byly překážkou podání odvolání v zákonně lhůtě a správní orgány postupovaly zcela zákonně dle § 41 odst. 4 ve spojení s § 41 odst. 6 správního řádu, když jeho žádosti o prominutí zmeškání lhůty nevyhověly. Nad rámec tohoto závěru a pro úplnost tohoto rozsudku pak zdejší soud dodává, že se také ztotožňuje se závěry žalovaného stran aplikace § 41 odst. 5 správního řádu ohledně možné újmy způsobené osobě zúčastněné na řízení, které jsou uvedeny na str. 3 a násl. rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2013, sp. zn. KUSP 20491/2013 ÚP-No, na které zdejší soud bezezbytku odkazuje. Vzhledem však k tomu, že zde byl zákonný důvod nevyhovět žádosti žalobce již dle § 41 odst. 4 správního řádu, není třeba na tomto místě důvody dle § 41 odst. 5 správního řádu dále rozvádět.

[27] Vzhledem k všemu výše uvedenému, tedy, že zdejší soud shledal, že odvolání žalobce proti územnímu rozhodnutí bylo správně zamítnuto jako opožděné, a že zde nebyl dán zákonný důvod pro prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání, se nebude zdejší soud zabývat dalšími meritorními námitkami směřujícím proti věcné stránce napadeného i prvostupňového rozhodnutí, jelikož tento přezkum by neměl za této procesní situace žádného významu, jelikož by nemohl nic změnit na výroku napadeného rozhodnutí, že odvolání bylo jako opožděné zamítnuto.

V. Shrnutí a náklady řízení

[28] S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, bylo vydáno v souladu se zákonem a shora uvedené žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnout.

[29] Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

[30] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, nebylo proto možné jí přiznat právo na

náhradu nákladů řízení, jelikož jí žádné náklady ve smyslu § 60 odst. 5 věta první s.ř.s. nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 10. září 2015

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu